

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/125/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011108
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011108.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2025 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku, trvale bytom C. D., E. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/66/2025 zo dňa 26.08.2025 a jednomyseľne takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II.

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Tr. zák. sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/43/2021 zo dňa 19.07.2021.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. sa odsúdenému určuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov a nariaďuje sa nad ním probačný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. k) Tr. zák. sa odsúdenému ustanovuje primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/43/2021 zo dňa 19.07.2021 bol A. B. odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 11 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonáva od 21.07.2021 a jeho predpokladaný koniec má mať po započítaní dňa 08.04.2027.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/5/2023 zo dňa 27.02.2023 bol A. B. na ďalší výkon tohto trestu odňatia slobody preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/66/2025 zo dňa 26.08.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu, pričom mu bola podľa § 68 ods. 1 Tr. zák.

určená skúšobná doba v trvaní 2 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 2 roky. Zároveň boli odsúdenému uložené v čase probačného dohľadu tieto obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

V jej písomných dôvodoch uviedol, že nepovažuje za splnené materiálne podmienky podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že odsúdený bol v minulosti opakovane súdne trestaný a bolo na neho pôsobené i podmienčným trestom odňatia slobody. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody pre obzvlášť závažný zločin a z hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva aj to, že u odsúdeného je resocializačná prognóza vyhodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Má za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k odsúdenému má aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti do popredia vystupovať represívna zložka trestu. Ďalej uviedol, že zo zmyslu inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienčné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ako aj na ďalšie okolnosti je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Je toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že na podklade sťažnosti prokurátora je potrebné „sprísniť“ podmienky podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa aj v prítomnosti svojho obhajcu pred súdom prvého stupňa k priebehu svojho doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienčné prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienčné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktoré musia byť pre pozitívne rozhodnutie o podmienčnom prepustení každého odsúdeného splnené vždy súčasne.

K splneniu týchto zákonných podmienok krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané, keď odsúdený vykonal už viac ako 3/4 z uloženého trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného neboli splnené obidve materiálne podmienky pre jeho podmienčné prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie týchto zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného

podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca však neurčil povinnosť podmienečne prepustiť každého odsúdeného (Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

K otázke posudzovania preukázania polepšenia krajský súd považuje tiež za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatel'ovej osobnosti, ktorý sa, pravda, navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení treba práve rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré oprávňujú predpokladať, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať na jeho polepšenie.

Krajský súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa jednak vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate príkladne, s bezproblémovým a slušným správaním. Síce boli u neho v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia evidované určité menej závažné nedostatky v dodržiavaní interných predpisov (spočívajúce v neustlaní si lôžka, nerešpektovaní budíčka a jeho práca nedosahovala požadovanú kvalitu), ktoré však boli vyriešené len pohovorom a zároveň boli vyvážené jeho celkovo siedmimi disciplinárnymi odmenami za príkladné plnenie svojich pracovných povinností a všeobecný rozvoj, pričom disciplinárny trest mu uložený nebol. Jeho správanie a vystupovanie je z dlhodobého hľadiska tak hodnotené na požadovanej úrovni. Pokiaľ ide o povinnosti, ktoré odsúdenému vyplývajú z ústavného poriadku a časového režimu dňa, tieto plní bez pripomienok, ako aj príkazy a nariadenia príslušníkov. Aktívne a zmysluplne využíva svoj voľný čas, do kultúrno-osvetovej činnosti organizovanej v ústave sa zapája pravidelne, dokonca aj ako organizátor. Pracovné povinnosti si plní vzorne, v ústave so stredným stupňom stráženia bol pracovne zaradený v kuchyni pre odsúdených a dobrovoľne sa zapájal aj do služieb na ubytovni. Počas aktuálneho výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia je pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, v rámci ktorého dodržiava bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, má riadne vytvorené pracovné návyky, negatívne poznatky pri výkone prác zaznamenané neboli a v rámci ústavu sa taktiež zapája do čistiacich a upratovacích prác.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že odsúdený je kritický k spáchanej trestnej činnosti, ako aj vo vzťahu k užívaniu návykových látok, plne prijíma zodpovednosť za svoje protiprávne konanie, čo je možné hodnotiť viac než pozitívne. Krajský súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené zistenia konštatuje, že uložený trest odňatia slobody u odsúdeného doteraz plnil svoj predpokladaný účel aj čo do vytvorenia podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Pokiaľ ide teda o splnenie druhej materiálnej podmienky, krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti sú aj pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Napokon aj ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmienečne prepustiť s nariadením probačného dohľadu a so súčasným uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Napriek tomu, že ústav na výkon trestu u odsúdeného vyhodnotil riziko recidívy ako stredné a resocializačnú prognózu ako menej priaznivú, vo vzťahu k osobe odsúdeného podľa názoru krajského súdu nemožno úplne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená.

V registri trestov má odsúdený evidovaných síce 6 záznamov, avšak v prvom prípade bol v trestnej veci vedenej Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 1T/85/2013 osvedčený v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. V rámci ďalších troch odsúdení je potrebné zohľadniť skutočnosť, že ide o odsúdenia z roku 2015 vo Veľkej Británii a na tresty nespojené s odňatím slobody. Pokiaľ ide o posledné dva záznamy, aktuálne vykonávaný súhrnný trest vo veci vedenej Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 1T/43/2021 (6. záznam) bol uložený vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Ružomberok pod sp. zn. 8T/88/2020 (5. záznam), kedy došlo k zrušeniu pôvodne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov a súhrnného trestu odňatia slobody len o 1 mesiac prísnejšieho.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, a preto neexistujú negatívne skúsenosti o jeho správaní sa v skúšobnej dobe po jeho „predčasnom“ prepustení na slobodu. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody podľa názoru krajského súdu využil odsúdený na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“ vo výkone trestu odňatia slobody, keď prejavil aj odhodlanie zmeniť svoj život. I krajský súd tak dospel k záveru, že odsúdený je schopný viesť na slobode riadny život, k čomu mu môžu napomôcť najmä pozitívne rodinné vzťahy, pričom má zabezpečené bývanie aj potencionálne zamestnanie (v konaní totiž predložil písomný prísľub zamestnania). Všetky tieto „poznatky“ o odsúdenom sú pritom pozitívnymi predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu a výrazne u neho znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti.

Pri posudzovaní návrhov o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné napokon vziať do úvahy, že ustanovenie § 68 ods. 1 Tr. zák. umožňuje uložiť odsúdenému ako súčasť podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viaceré primerané obmedzenia či povinnosti uvedené v ustanoveniach § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. Mieru prípadného rizika, ktorá by bola spojená s podmienenečným prepustením odsúdeného, tak možno zmierniť aj uložením takýchto opatrení, ktoré by mali odsúdeného najmä k tomu, aby na slobode viedol riadny život, a to pod hrozbou vykonania si celého zvyšku trestu odňatia slobody (§ 68 ods. 5 Tr. zák.), z výkonu ktorého by bol podmienenečne prepustený.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu odsúdený využil na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“ vo výkone trestu odňatia slobody, pričom prejavil aj odhodlanie zmeniť svoj život, ktoré považoval krajský súd za uveriteľné.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmienenečného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť.

Síce neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, ale takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienenečnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva, a preto je možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu na jeho život „mimo múrov väznice,“ avšak pri sprísnení podmienok jeho podmienenečného prepustenia.

Krajský súd k dôvodom svojho postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uvádza, že napriek vyššie uvedených skutočnostiach nepovažoval v napadnutom uznesení súdom prvého stupňa určenú dĺžku skúšobnej doby len na 2 roky, ako aj uložený probačný dohľad nad odsúdeným taktiež len na 2 roky za dostatočné.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd, po zrušení napadnutého uznesenia v celom rozsahu, rozhodol sám o podmienenečnom prepustení odsúdeného a určil mu dlhšiu skúšobnú dobu na 5 rokov a nariadil nad ním probačný dohľad v dlhšej výmere 3 roky, ktoré trvania skúšobnej doby i probačného

dohľadu, najmä vzhľadom k osobe odsúdeného, jeho predchádzajúcej súdnej trestnosti, jeho pomerom, povahe spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody (08.04.2027) považoval už za primerané. Krajský súd mu súčasne ustanovil aj primerané obmedzenie a primeranú povinnosť, ktoré mu už ustanovil v napadnutom uznesení súd prvého stupňa, teda obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Tieto všetky novourčené podmienky podmieneného prepustenia odsúdeného sú podľa názoru krajského súdu už spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. v celom rozsahu zrušil (výrok I.) a zároveň sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.